

Thơ: Lương Ý Nương (梁意娘)

Theo giai thoại, thì Lương Ý Nương là con gái của Lương Tiêu Hồ, hay còn gọi là Lương Công. Sống vào thời Hậu Chu (907-955), nơi vùng đất có dòng sông Tiêu Tương chảy qua, thuộc huyện Ninh Lăng, Hồ Nam. Lương Ý Nương vốn nổi tiếng là đẹp và hay chữ... Ngày sinh và ngày mất của Lương Ý Nương không rõ.

Trường Tương Tư 長相思

落花落葉落紛紛
Lạc hoa lạc diệp lạc phân phân,
盡日思君不見君。
Tận nhật tư quân bất kiến quân.
腸欲斷兮腸欲斷,
Trường dục đoạn hề trường dục đoạn,
淚珠痕上更添痕。
Lệ châu ngân thượng cánh thêm ngân

.....

攜琴上高樓,
Huề cầm thượng cao lâu,
樓高月花滿。
Lâu cao nguyệt hoa mãn.
相思未必終,
Tương tư vị tất chung,
淚滴琴玄斷。
Lệ trích cầm huyền đoạn.

我有一寸心
Ngã hữu nhất thốn tâm,
無人共我說。
Vô nhân cộng ngã thuyết.
願風吹散雲,
Nguyên phong xuy tán vân,
訴與天邊月。
Tố dữ thiên biên nguyệt.

人道湘江深, (1)
Nhân đạo Tương giang thâm,
未抵相思畔。
Vị đế tương tư bần.
江深終有底,
Giang thâm chung hữu đế,
相思無邊岸。
Tương tư vô biên ngạn.

君在湘江頭，
Quân tại Tương giang đầu,
我在湘江尾。(2)
Ngã tại Tương giang vĩ.
相思不相見，
Tương tư bất tương kiến,
同飲湘江水。
Đồng ẩm Tương giang thủy.

夢魂飛不到，
Mộng hồn phi bất đáo,
所欠唯一死。
Sở khiếm duy nhất tử.
入我相思門，
Nhập ngã tương tư môn,
知我相思苦。
Tri ngã tương tư khổ.

長相思兮長相思，
Trường tương tư hề, trường tương tư,
長相思兮無盡極。
Trường tương tư hề, vô tận cực.
早知如此罨人心，
Tảo tri như thử quải nhân tâm,
迴不當初莫相識。
Hồi bất đương sơ mạc tương thức.

Dịch Thơ: Trang Y Hạ

Nhớ Thương Dai Dẳng

Hoa bông, lá rụng khắp đường.
Nhớ chàng chẳng gặp sầu vương bấy chầy,
Ruột đau, đứt ruột thương thay.
Châu rơi, chàng hỡi vẫn dài lệ rơi.

Tấc lòng thiếp giữ trọn lời,
Chàng đi biển biệt phương trời làm sao.
Hay là mặc gió thổi vào,
Bóng trăng tỏ thẽ đêm thao thức chờ.

Cầm đàn dạo khúc tiêu sơ,
Lầu cao, hoa nở trăng mờ đêm hoang.
Nhớ nhung từng khúc mơ màng,
Giọt rơi trĩu nặng dây đàn đứt hai.

Sông Tương dù có sâu, dài, (1)
Sao bằng lòng nhớ đêm ngày mộng mơ.
Sông còn có đáy mà chờ,
Nhớ nhau nào có bến bờ chi đâu.

Sông Tương chàng ở trên đầu, (2)
Cuối sông thiếp giữ nguồn sâu nào vơi.
Nhớ nhau chưa tỏ một lời,
Sông dù uống cạn nghìn đời vẫn xa.

Mộng hồn vô cỗi bao la,
Họa chằng chết xuống để mà có đôi.
Đặt vào phận thiếp, để rồi,
Hiếu cho đêm vắng một ngòi thở than.

Nhớ thương, thương nhớ ngập tràn,
kéo dài vô tận - đa mang kiếp này.
Biết tình trót đã không may,
Gặp chi để nhận đắng cay muôn phần.

Trang Y Hạ